

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku
80-204 Gdańsk
ul. Śniadeckich 33

OSL-16/Wu/2017

O R Z E C Z E N I E

z dnia 2017r.

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku w składzie:

Przewodniczący:

Członkowie:

.....

Protokolant:

w obecności Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej
po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2017r.

sprawy lek., syna i, numer prawa wykonywania
zawodu, urodzonego w dniur. w, zam. w,
ul.

obwinionego o to, że

**1. w okresie od 2013 r. do 2014 r, w jako lekarz
zatrudniony w, uprawniony do wystawiania dokumentów dokonywał
nieprawdziwych wpisów w dokumentacji medycznej nie mniej niż u 181 pacjentów
którym nie udzielał świadczeń zdrowotnych poświadczając w niej, że wymienione
osoby były jego pacjentami w tejże przychodni ,w celu wyłudzenia nienależnego
wynagrodzenia od pracodawcy tj. ww kwocie 15.980, 75
zł. za niewykonane przez niego świadczenia medyczne a ponadto również w
oczekiwaniu korzyści finansowej , w dokumentacji medycznej 8 pacjentów dokonał
wpisu niezgodnego z prawdą, o skierowaniu tychże pacjentów na badania medyczne
przez, przy czym świadczenia te jako wykonywane w ramach
ubezpieczenia zdrowotnego miały być finansowane w kwocie 2790 zł przez NFZ
w jako refundacja kosztów i wykonanych badań
co stanowi naruszenie art. 53 ustawy o izbach lekarskich (Dz. U. 2016.522) , art. 41 ust
1 i art. 42 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U.2017. 125), paragraf 4
punkt 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie rodzajów, zakresu i wzorów
dokumentacji medycznej oraz sposobu jej przetwarzania z dnia 9 listopada 2015 (Dz.
U., 2015 poz. 2069), art. 1 punkt 3 i art. 41 KEL .**

**2. w okresie od 2013 do 2013 w jako lekarz
zatrudniony w w, uprawniony do wystawiania
dokumentów , w dokumentacji medycznej 6 pacjentów, którym nie udzielał świadczeń
zdrowotnych nieprawdziwie stwierdził w oczekiwaniu osobistych korzyści finansowych ,
że pacjenci ci zostali skierowani z SOR do dalszego leczenia przez Niego, czym naruszył
art. 53 ustawy o izbach lekarskich (Dz. U. 2016.522), art. 41 ust 1 i art. 42 ustawy o
zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U.2017.125), paragraf 4 punkt 1
rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie rodzajów, zakresu i wzorów dokumentacji**

medycznej oraz sposobu jej przetwarzania z dnia 9 listopada 2015 r. (Dz. U., 2015 poz. 2069), oraz art. 1 punkt 3 i art. 41 KEL

na mocy art. 53 i 78 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 roku o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 219, poz. 1708):

- I. Uznał lekarza winnym czynu zarzucanego mu we wniosku o ukaranie

- II. Na podstawie art. 83 ust. 1 punkt 1 ustawy z dnia 02 grudnia 2009r. o izbach lekarskich z dnia 2 grudnia 2009r. wymierzył Obwinionemu lekarzowi karę upomnienia.

- III. Kosztami postępowania postanowił obciążyć Obwinionego lekarza

.....

.....

UZASADNIENIE

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku */zwany w dalszej części uzasadnienia Rzecznikiem/* w związku z doręczeniem prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w - II Wydział Karny z dnia 2016r., w związku z artykułem w z2016r pt. „Wyrok na lekarza...”, postanowił wszcząć postępowanie wyjaśniające w sprawie dokonywania wpisu przez lekarza w dokumentacji pacjentów świadczeń zdrowotnych, których nie wykonał.

dowód: *wyrok Sądu Rejonowego w z dnia2016r.,
postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego*

Rzecznik w dniu 2017r. wydał postanowienie o przedstawieniu lekarzowi */zwanemu w dalszej części uzasadnienia Obwinionym/* zarzutu o to, że:

1. w okresie od 2013r. do 2014r. w jako lekarz zatrudniony w, uprawniony do wystawiania dokumentów, dokonywał nieprawdziwych wpisów w dokumentacji medycznej nie mniej niż 181 pacjentów, którym nie udzielał świadczeń zdrowotnych, poświadczając w niej, że wymienione osoby były jego pacjentami w tejże przychodni, w celu wyłudzenia nienależnego wynagrodzenia od pracodawcy, tj. w w kwocie 15.980,75 zł za niewykonane przez niego świadczenia medyczne, a ponadto również w oczekiwaniu korzyści finansowej w dokumentacji medycznej 8 pacjentów dokonał wpisu niezgodnego z prawdą o skierowaniu tychże pacjentów na badania medyczne przez, przy czym świadczenia te, jako wykonywane w ramach ubezpieczenia zdrowotnego miały być finansowane w kwocie 2.790zł przez NFZ w jako refundacja kosztów wykonanych badań Szpitalowi

W ocenie Rzecznika powyższe stanowiło naruszenie art. 53 ustawy o izbach lekarskich art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty, par. 4 pkt.1 Rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie rodzajów, zakresu i wzorów dokumentacji medycznej oraz sposobów jej przetwarzania z dnia 09 listopada 2015r., art.1 pkt. 3 i art. art. 41 Kodeksu Etyki Lekarskiej (KEL).

2. w okresie od 2013r. do 2014r. jako lekarz zatrudniony w w, uprawniony do wystawiania dokumentów, w dokumentacji medycznej 6 pacjentów, którym nie udzielał świadczeń zdrowotnych, nieprawdziwie stwierdził w oczekiwaniu osobistych korzyści finansowych, że pacjenci ci zostali skierowani z SOR do dalszego leczenia przez niego.

W ocenie Rzecznika powyższe stanowiło art. 53 ustawy o izbach lekarskich, art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty, par. 4 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie rodzajów, zakresu i wzorów dokumentacji medycznej oraz sposobów jej przetwarzania z dnia 09.11.2015r., art. 1 pkt. 3 i art. 41 KEL

dowód: *postanowienie o przedstawieniu zarzutów*

Obwiniony lekarz podczas przesłuchania przed Rzecznikiem w dniu 2017r. nie przyznał się do czynów zawartych w postanowieniu o przedstawieniu zarzutów. Wyjaśnił, iż były drobne nieprawidłowości w poradni przy prowadzeniu dokumentacji medycznej, które zostały zinterpretowane przez prokuratora na jego niekorzyść. Dodał, że jako lekarz chirurg jest skoncentrowany na wykonywaniu zawodu i pomocy ludziom, nie było dla niego najważniejsze pilnowanie obiegu dokumentacji medycznej i kwestie rozliczeń świadczeń refundowanych, na które i tak nie ma wpływu.

dowód: *protokół przesłuchania Obwinionego z2017r.*

Rzecznik w dniu 2017r. zamknął postępowanie wyjaśniające w sprawie.

dowód: *postanowienie o zamknięciu postępowania wyjaśniającego*

W dniu 2017r. Rzecznik sporządził i skierował do tut. Okręgowego Sądu Lekarskiego wniosek o ukaranie Obwinionego lek.

dowód: *wniosek o ukaranie*

Na rozprawie w dniu 2017r. przed Sądem Obwiniony lekarz przyznał się częściowo do zarzucanego mu przewinienia zawodowego i wyraził ubolewanie. Obwiniony wyjaśnił, że w swojej wieloletniej pracy zawodowej zawsze starał się pomagać pacjentom jako lekarz, nigdy natomiast nie postrzegwał spraw dokładnego

prowadzenia dokumentacji ani dbania o prawidłowość rozliczeń z NFZ za priorytetowe. Przyznał, że w prowadzonej przez niego dokumentacji były nieścisłości. Oznajmił, że w związku z postawionymi mu przez prokuraturę zarzutami zawarł ze Szpitalem ugodę i zwrócił kwotę nienależnie pobranego wynagrodzenia. Podkreślił, że z powodu nieprawidłowości w dokumentacji żaden pacjent nie doznał szkody.

dowód: protokół rozprawy z2017r.

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony lek. pracował od 2002r. do 2014r. w w na Oddziale Chirurgii oraz w przyszpitalnej Poradni Chirurgii Ogólnej, prowadził także indywidualną specjalistyczną praktykę lekarską.

W 2014r. na skutek doniesienia o możliwych nieprawidłowościach w prowadzonej przez lek. dokumentacji medycznej, NFZ zwrócił się do dyrektora w o wyjaśnienia w tej sprawie. W wyniku przeprowadzonej wewnątrzszpitalnej kontroli powzięto podejrzenia, że lek. wielokrotnie w 2013r. wykazywał w dokumentacji pacjentów Poradni Chirurgicznej fikcyjne porady, za które otrzymywał wynagrodzenie zgodnie z wystawianymi fakturami. Dyrektor szpitala dnia2014r. zawiadomił prokuraturę o możliwości popełnienia przez lek przestępstwa polegającego na poświadczaniu nieprawdy w celu osiągnięcia korzyści finansowych. Na podstawie przeprowadzonych w sprawie dowodów, w tym przesłuchania pacjentów, analizy ich dokumentacji medycznej, zestawienia usług medycznych i ich wyceny ustalono, że okoliczności popełnienia przewinień oraz wina lekarza nie budzą żadnych wątpliwości. Dnia2015r. po zapoznaniu się podczas przesłuchania ze zgromadzonym materiałem dowodowym, Obwiniony lekarz uznał swoją winę i wniósł o dobrowolne poddanie się karze.

W dniu 2015r. Prokuratora Rejonowa w skierowała przeciwko Obwinionemu lekarzowi akt oskarżenia wraz z wnioskiem o wydanie na posiedzeniu Sądu wyroku skazującego i wymierzenie mu kary łącznej grzywny oraz orzeczenie obowiązku naprawienia szkody poprzez zwrot szpitalowi w nienależnego wynagrodzenia.

W dniu 2016r. Sąd Rejonowy w wydał wyrok w sprawie przeciwko Obwinionemu lek....., uznał go za winnego popełnienia przestępstw

zarzuconych mu w akcie, wymierzył karę grzywny oraz orzekł o obowiązku naprawienia szkody nakazując mu zapłatę kwoty 18.708,75 zł na rzecz ww.
w Ponadto Obwiniony lek. w ramach ugody ze Szpitalem dokonał stosownej zapłaty na rzecz ww. Szpitala.

Powyższe ustalenia Sąd poczynił w oparciu o zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty dowody z dokumentów, tj. akt oskarżenia Prokuratury Rejonowej w z dnia2015r. (k....), wyrok Sądu Rejonowego w z dnia2016r. (k. ...-...) oraz wyjaśnienia Obwinionego składane w sprawie karnej w charakterze podejrzanego (k. ...-...), zeznania świadków - dyrektora szpitala (k. ...) i trzech pacjentów (k. ...-...), jak również częściowo w oparciu o wyjaśnienia Obwinionego lek..... złożone w toku postępowania wyjaśniającego i na rozprawie.

Okręgowy Sąd Lekarski zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wina i sprawstwo Obwinionego lekarza nie budzą wątpliwości.

W zakresie ustaleń stanu faktycznego wskazać trzeba, że istotne okoliczności faktyczne były poza wszelkim sporem. Zebrane w sprawie materiały dowodowe na których Sąd oparł swoje stanowisko to dokumenty w pełni wiarygodne i nie pozostawiające wątpliwości co do przebiegu wydarzeń. Są to bowiem dokumenty sporządzane przez gremia do tego uprawnione (prokuratura, sąd rejonowy) opisujące przedstawione powyżej wydarzenia, prawdziwość tej dokumentacji nie budziła w toku postępowania żadnej wątpliwości co do wiarygodności i zupełności. Załączone do akt dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby, zawierają poświadczenie ich zgodności z oryginałem, zaś Obwiniony nigdy nie kwestionował ich w żadnej części.

Sąd oparł się głównie na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym jakim była dokumentacja medyczna prowadzona przez obwinionego, konfrontowana z zestawieniami wykonanych faktycznie świadczeń medycznych oraz zeznaniami świadków. Materiał ten jest zdaniem Sądu jednoznaczny i wiarygodny, zwłaszcza w obliczu zeznań złożonych w toku sprawy karnej przez blisko 180 pacjentów nie potwierdzających prawdziwości wpisów lekarza. Wyłaniający się z powyższych dowodów obraz nie pozostawia miejsca na wątpliwości, co do niezgodnego z prawem i zasadami etycznymi postępowania Obwinionego lekarza.

Faktem bezspornym jest zarówno wykazywanie w kartach pacjentów niewykonanych świadczeń za które Obwiniony pobierał wynagrodzenie, jak i nieuprawnione pozyskiwanie

skierowań do Poradni Chirurgicznej z SOR. W obu przypadkach Obwiniony lek. poświadczał nieprawdę w celu osiągnięcia własnej korzyści. Mniej oczywistym jest motyw wypisywania skierowań na refundowane badania diagnostyczne do Szpitala pacjentom do tego nieuprawnionym, bo tu nie było oczywistej korzyści materialnej lekarza. Korzystali pacjenci poprzez ułatwioną ścieżkę diagnostyczną, nie tracił też Szpital, który otrzymywał zwrot kosztów badania z NFZ. Lekarz tłumacząc swoje postępowanie chęcią pomocy pacjentom wydaje się nie rozumieć, że uszczuplając zasoby NFZ zmniejsza szanse innych pacjentów na refundację istotnych dla zdrowia procedur. Zdaniem Sądu ilustruje to powszechny dylemat związany z postrzeganiem hierarchii dobra jednostki względem dobra wspólnego, który jednak nie powinien być nigdy rozstrzygany poza granicami prawa.

Poza ewidentnym łamaniem zasad prawa określających sposób wykonywania zawodu zapisany zarówno w ustawach o zawodach lekarza i w ustawie o izbach lekarskich, jak i Rozporządzeniu Ministra Zdrowia dot. dokumentacji medycznej, których przekroczenie zostało pośrednio przesądzone w skazującym wyroku sądu powszechnego, pozostaje jeszcze nie mniej ważny wymiar etyczny postępowania Obwinionego lekarza.

Należy zważyć, że zawód lekarza należy do elitarnego grona zawodów zaufania publicznego, co oznacza, że wszelkie relacje lekarza z pacjentami a więc także ze społeczeństwem, budowane są na przekonaniu, że zarówno czyny jak i słowa lekarzy są wiarygodne. Podważenie tego zaufania niesie ogromną szkodę społeczną niszcząc wizerunek zawodu. KEL już w 1 artykule zobowiązuje lekarzy do dbania o godność zawodu lekarza i konstatuje w pkt 3, że każde postępowanie lekarza które to zaufanie podważa, jest naruszeniem jego godności. Kodeks Etyki Lekarskiej tworzy nieprzekraczalne ramy, w których mieszczą się wszelkie aspekty wykonywania zawodu, a konstytucyjnym obowiązkiem samorządu jest sprawowanie kontroli nad jakością sprawowania zawodu przez każdego jej przedstawiciela. Poświadczenie nieprawdy dla własnej korzyści niszczy wiarygodność każdej osoby, która sama nie szanując swojego słowa, nie może wymagać szacunku od innych. W sposób szczególny dotyczy to osób sprawujących zawód zaufania publicznego, musi być więc uznane za karygodne.

Obwiniony w czasie popełnienia swojego czynu nie dał posłuchu normom przywołanym we wniosku o ukaranie, chociaż można było od Niego wymagać takiego podporządkowania się. W sprawie nie ujawniły się żadne szczególne okoliczności odnośnie osoby Obwinionego, które uniemożliwiałyby Mu podporządkowanie się obowiązującym zasadom w zakresie zasad wykonywania zawodu.

Biorąc powyższe pod rozwagę, po rozpoznaniu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd uznał Obwinionego lekarza za winnego zarzucanych mu czynów i za te czyny postanowił wymierzyć mu karę upomnienia. Wymierzając lekarzowi karę upomnienia Sąd wziął pod uwagę fakt, że za materialne szkody wobec Szpitala i NFZ obwiniony poniósł już wysoką karę finansową, orzeczoną przez Sąd Rejonowy. Rozpatrując etyczny wymiar przewinienia Sąd uznał, że tak wymierzona kara spełni oczekiwany efekt dydaktyczny, a więc i prewencyjny, ponieważ Obwiniony po tak długim rozpoznawaniu sprawy nie tylko uznał swoją winę, ale także zrozumiał jej istotę jaką jest nie tylko działanie na szkodę ogółu (uszczuplanie społecznych środków NFZ), lecz także niszczenie dobrego imienia i wiarygodności zawodu lekarza. W zakresie wymiaru kary Sąd wziął także pod uwagę okoliczności przemawiające na korzyść Obwinionego, w tym jego dotychczasową wieloletnią nienaganną pracę, oraz fakt, że w wyniku jego karygodnych działań nie został poszkodowany bezpośrednio żaden pacjent.

Z drugiej strony inne przewidziane w ustawie o izbach lekarskich surowsze kary, np. nagana, kara zawieszenia bądź pozbawienia prawa wykonywania zawodu byłyby w tym stanie sprawy nadmiernie surowe. Istnieją zdaniem Sądu przesłanki, aby przypuszczać, że odtąd Obwiniony będzie stosował ściśle normy zawarte w ustawie o zawodach lekarza i lekarzy dentyści oraz w Kodeksie Etyki Lekarskiej.

W konsekwencji wydania wyroku skazującego Sąd postanowił kosztami postępowania w całości obciążyć Obwinionego.

Członkowie

Przewodniczący

.....

.....

.....